TIESAS SPRIEDUMS (ceturtā palāta)

2007. gada 13. septembrī *

Lieta C-234/06 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Tiesas Statūtu 56. pantam,

ko 2006. gada 23. maijā iesniedza

Il Ponte Finanziaria SpA, Skandiči [*Scandicci*] (Itālija), ko pārstāv P. L. Ronkalja [*P. L. Roncaglia*], A. Torridžani Malaspina [*A. Torrigiani Malaspina*] un M. Boleto [*M. Boletto*], *avvocati*,

prasītāja,

pārējie lietas dalībnieki —

Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB), ko pārstāv O. Montalto [*O. Montalto*] un M. Bufolo [*M. Buffolo*], pārstāvji,

atbildētājs pirmajā instancē,

* Tiesvedības valoda — itāļu.

F.M.G. Textiles Srl, iepriekš — *Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl*, Numana [*Numana*] (Itālija), ko pārstāv D. Marki [*D. Marchi*], *avvocato*,

persona, kas iestājusies lietā pirmajā instancē.

TIESA (ceturtā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs K. Lēnartss [*K. Lenaerts*] (referents), tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], Dž. Arestis [*G. Arestis*] un J. Malenovskis [*J. Malenovský*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],
sekretārs R. Grass [*R. Grass*],

ņemot vērā rakstveida procesu,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus tiesas sēdē 2007. gada 29. martā,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar savu apelācijas sūdzību *Il Ponte Finanziaria SpA* (turpmāk tekstā — "prasītāja") lūdz atcelt Eiropas Kopienu Pirmās instances tiesas 2006. gada 23. februāra spriedumu lietā T-194/03 *Il Ponte Finanziaria*/ITSB — *Marine Enterprise Projects* ("BAINBRIDGE") (Krājums, II-445. lpp.; turpmāk tekstā — "pārsūdzētais sprie-

dums"), ar kuru šī tiesa noraidīja *Il Ponte Finanziaria SpA* prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2003. gada 17. marta lēmumu saistībā ar iebildumu procesu starp prasītāju un *Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl* (turpmāk tekstā — "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 Padomes 1993. gada 20. decembra Regulas (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV 1994, L 11, 1. lpp.) 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir paredzēts — ja agrākas preču zīmes īpašnieks iebilst, preču zīmi nereģistrē: "[ja] tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ pastāv iespēja maldināt sabiedrību tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme [b) ja tās identiskuma vai līdzības dēļ ar agrāko preču zīmi un preču vai pakalpojumu, ko aptver preču zīmes, identiskuma vai līdzības dēļ sabiedrībai tajā teritorijā, kur ir aizsargāta agrākā preču zīme, pastāv to sajaukšanas iespēja]". Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 2. punkta a) apakšpunkta ii) daļu agrākas preču zīmes ir dalībvalstī reģistrētas preču zīmes ar pieteikuma iesniegšanas datumu, kas ir agrāks par Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumu.

3 Regulas Nr. 40/94 15. panta 1. punktā paredzēts — ja piecos gados pēc Kopienas preču zīmes reģistrācijas tās īpašnieks nav sācis šo preču zīmi Eiropas Kopienā faktiski izmantot saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, vai ja tās izmantošana ir pārtraukta uz nepārtrauktu piecu gadu laikposmu, uz Kopienas preču zīmi attiecina šajā regulā paredzētās sankcijas, ja vien šai neizmantošanai nav pamatotu iemeslu. Saskaņā ar šī paša panta 2. punkta a) apakšpunktu Kopienas preču zīmes izmantošana tādā veidā, kas atšķiras zināmos elementos, kuri neizmaina preču zīmes atšķirtspēju no tās formas, kādā tā tikusi reģistrēta, arī ir uzskatāma par izmantošanu šī panta 1. punkta izpratnē.

4 Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punkts attiecas uz iebildumiem pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu un tajā paredzēts, ka, lai iebildumi netiktu noraidīti, Kopienas agrākās preču zīmes īpašniekam jāiesniedz pierādījumi, ka piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas agrākā Kopienas preču zīme ir Kopienā faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta un ko šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu, vai arī norāda pamatotus tās neizmantošanas iemeslus, ar nosacījumu, ka agrākā Kopienas preču zīme tobrīd ir reģistrēta ne mazāk kā piecus gadus. Saskaņā ar šī paša panta 3. punktu, šī panta 2. punkts ir piemērojams arī attiecībā uz agrākām valsts preču zīmēm, aizvietojot izmantošanu Kopienā ar izmantošanu tajā dalībvalstī, kur agrākā preču zīme ir aizsargāta.

Prāvas priekšvēsture

5 1998. gada 24. septembrī *Marine Enterprise Projects — Società Unipersonale di Alberto Fiorenzi Srl*, vēlāk — *F.M.G. Textiles Srl* (turpmāk tekstā — "persona, kas iestājusies lietā") — ITSB iesniedza Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz grafisku preču zīmi "BAINBRIDGE" (Nr. 940007). Preces, attiecībā uz kurām tika pieteikta preču zīmes reģistrācija, ietilpst 18. klasē — "Āda un ādas imitācijas, izstrādājumi no šiem materiāliem, kas nav ietverti citās klasēs; zvērādas; ceļasomas un čemodāni; lietussargi, saulessargi un spieķi; pātagas, zirglietas un sedlinieku izstrādājumi" un 25. klasē — "Apģērbi, apavi, galvassegas" atbilstoši pārskatītajam un grozītajam 1957. gada 15. jūnija Nicas Nolīgumam par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām.

6 1999. gada 7. septembrī prasītāja, pamatojoties uz Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, iesniedza iebildumus pret pieteiktās preču zīmes

reģistrāciju. Šie iebildumi balstīti uz vienpadsmit agrākām preču zīmēm, kas reģistrētas Itālijā attiecībā uz 18. un/vai 25. klasi un kurām visām kopīgs ir vārdiskais elements "bridge". Tie ir grafiski apzīmējumi "Bridge" (Nr. 370836), "Bridge" (Nr. 704338), "Old Bridge" (Nr. 606709), "The Bridge Basket" (Nr. 593651); vārdisks apzīmējums "THE BRIDGE" (Nr. 642952); trīsdimensionāli apzīmējumi "The Bridge" (Nr. 704372) un "The Bridge" (Nr. 633349); vārdisks apzīmējums "FOOTBRIDGE" (Nr. 710102); grafisks apzīmējums "The Bridge Wayfarer" (Nr. 721569) un, visbeidzot, vārdiski apzīmējumi "OVER THE BRIDGE" (Nr. 630763) un "THE BRIDGE" (Nr. 642953).

7 Ar 2001. gada 15. novembra lēmumu ITSB Iebildumu nodaļa šos iebildumus noraidīja, uzskatot, ka, neraugoties uz savstarpējo saistību starp attiecīgo preču un konfliktējošo apzīmējumu līdzības pakāpi, var pamatoti izslēgt jebkādu sajaukšanas iespēju Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ņemot vērā apzīmējumu atšķirības fonētiskajā un vizuālajā ziņā. Prasītāja tad par Iebildumu nodaļas lēmumu iesniedza apelāciju.

8 Ar apstrīdēto lēmumu ITSB Apelāciju ceturtā padome šo apelāciju noraidīja. Vispirms tā no sava vērtējuma izslēdza piecas no vienpadsmit agrāko preču zīmju reģistrācijām (Nr. 370836, 704338, 606709, 593651 un 642952), pamatojot ar to, ka nav pierādīta attiecīgo preču zīmju izmantošana. Attiecībā uz sešām pārējām agrākajām preču zīmēm (Nr. 704372, 633349, 710102, 721569, 630763 un 642953) tā atteicās šīs preču zīmes kvalificēt kā "sēriju", jo nebija iesniegti pierādījumi par to, ka ir izmantots pietiekošs šo preču zīmju skaits. Turpinot, tā secināja, ka starp šīm sešām preču zīmēm un reģistrācijai pieteikto Kopienas preču zīmi nepastāv sajaukšanas iespēja Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, ievērojot, ka starp pretnostatītajām preču zīmēm nepastāv minimālā līdzība, kādai jābūt, lai attaisnotu, ka tiek piemērots savstarpējās saistības princips, saskaņā ar kuru nenozīmīgu līdzību starp preču zīmēm var atsvērt augsta līdzība starp apzīmētajām precēm un otrādi.

Process Pirmās instances tiesā un pārsūdzētais spriedums

9 Ar prasības pieteikumu, kas Pirmās instances tiesas kancelejā iesniegts 2003. gada 30. maijā, prasītāja cēla prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu.

10 ITSB un persona, kas iestājusies lietā, lūdza šo prasību noraidīt.

11 Ar savu pirmo pamatu par Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunkta un 43. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, kā arī Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi (OV L 303, 1. lpp.), 22. noteikuma pārkāpumu, prasītāja apgalvoja, ka Apelāciju padome kļūdaini no sava vērtējuma izslēgusi vairākas no prasītājas agrākajām preču zīmēm, pamatojot ar to, ka nav pierādīta šo preču zīmju izmantošana.

12 Pirmkārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 27. un 28. punktā nolēma, ka attiecībā uz sešām agrākajām preču zīmēm (Nr. 704372, 633349, 710102, 721569, 630763 un 642953), uz kurām Apelāciju padome balstīja savu vērtējumu sajaukšanas iespējai ar preču zīmi, par kuru iesniegts reģistrācijas pieteikums, tikai saistībā ar izvērtējumu argumentam, ka pastāvot "preču zīmju saime", tā konstatēja, ka tikai divas no šīm preču zīmēm ir bijušas izmantotas un tāpēc ņemamas vērā šajā vērtējumā.

13 Šajā sakarā Apelāciju padome tieši apstiprināja, ka attiecīgās agrākās preču zīmes nebija pakļautas pienākumam iesniegt pierādījumus par izmantošanu saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. pantu, jo vēl nebija notecējis šajā normā paredzētais piecu gadu periods pēc reģistrācijas. Tāpēc tā secināja, ka šīs sešas agrākās preču zīmes bija jāņem vērā, vērtējot sajaukšanas iespēju ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi. Itālijas patērētājs faktiski tirgū bija sastapies tikai ar divām no šīm agrākajām preču zīmēm,

tā ka šajā gadījumā nebija pamatota apelācijas sūdzības iesniedzēja pieprasītā paplašinātā aizsardzība saistībā ar to, ka pastāvētu apgalvotā "preču zīmju saime". No tā Pirmās instances tiesa secināja, ka apelācijas sūdzības iesniedzējas Pirmās instances tiesā iesniegtā sūdzība par to, ka Apelāciju padome apskatījusi attiecīgās sešas agrākās preču zīmes, faktiski bija iecerēta, lai apstrīdētu Apelāciju padomes izdarīto vērtējumu pēc būtības par konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēju, kas attiecas uz otro pamatu saistībā ar minētās regulas 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu.

14 Otrkārt, attiecībā uz to, ka nav ņemta vērā agrākā preču zīme "THE BRIDGE" (Nr. 642952), Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 31.–37. punktā nolēma, ka, lai preču zīme būtu uzskatāma par faktiski izmantotu, tai jābūt objektīvi sastopamai tirgū tādā veidā, kas ir efektīvs, konsekvents laikā un stabils no apzīmējuma konfigurācijas viedokļa. Apelāciju padome pamatoti uzskatīja, ka nebija pierādīts, ka attiecīgā preču zīme tikusi faktiski izmantota. Šajā kontekstā Pirmās instances tiesa par nepieņemamiem atzina dokumentus, kurus prasītāja pirmo reizi iesniedza procesā Pirmās instances tiesā.

15 Treškārt, attiecībā uz četrām citām agrākajām preču zīmēm (Nr. 370836, 704338, 606709 un 593651), kas netika ņemtas vērā attiecībā uz sajaukšanas iespēju ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 42.–45. punktā nosprieda, ka Apelāciju padome pamatoti noraidījusi tā dēvētās "aizsardzības" [preču zīmju] reģistrācijas. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas viedokli šādu reģistrāciju ņemšana vērā neatbilst Regulā Nr. 40/94 paredzētajai Kopienas preču zīmes aizsardzības sistēmai, kas prasa preču zīmes izmantošanas pierādījumu kā būtisku priekšnoteikumu, lai preču zīmes īpašniekam piešķirtu ekskluzīvas tiesības. Turklāt attiecībā uz to, vai preču zīmi "Bridge" (Nr. 370836) varētu uzskatīt par vispārīgā veidā tādu pašu kā preču zīme "THE BRIDGE" (Nr. 642952) tās pašas regulas 15. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 50. un 51. punktā nolēma, ka šajā gadījumā nebija izpildīti šīs tiesību normas piemērošanas priekšnosacījumi. Saskaņā ar Pirmās instances tiesas viedokli šī tiesību norma neļauj reģistrētas preču zīmes īpašniekam pierādīt tās izmantošanu, atsaucoties uz līdzīgas preču zīmes, kura ir citas reģistrācijas priekšmets, izmantošanu.

16 Kas attiecas uz otro pamatu, kas saistīts ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, Pirmās instances tiesa, pirmkārt, pārsūdzētā sprieduma 75.–117. punktā nolēma, ka preču zīmes, uz kurām attiecās Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums, un preču zīmes, kuras aptvēra sešas valsts agrākās preču zīmes, kuras Apelāciju padome ņēma vērā vērtējot, vai pastāv sajaukšanas iespēja, ir identiskas, bet ka konfliktējošajiem apzīmējumiem piemīt līdzība vienīgi fonētiskā ziņā, taču ne vizuālā vai konceptuālā ziņā. Pirmās instances tiesa tādēļ uzskatīja, ka Apelāciju padome nepieļāva kļūdu vērtējumā, secinot, ka no patērētāju viedokļa nepastāvēja pieteiktās preču zīmes un katras no sešām agrākajām preču zīmēm, apskatot tās individuāli, sajaukšanas iespēja. Otrkārt, kas attiecas uz argumentu, ka agrākās preču zīmes veido "preču zīmju saimi" vai "preču zīmju sēriju", Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 128. punktā nolēma, ka, nepastāvot pierādījumiem par visu "sērijā" ietilpstošo preču zīmju vai vismaz par vairāku tādu preču zīmju, kuras var veidot "saimi", izmantošanu, Apelāciju padome ir pamatoti noraidījusi argumentus, ar kuriem prasītāja atsaucās uz aizsardzību, kas piešķirama "preču zīmju sērijai".

17 Tāpēc Pirmās instances tiesa noraidīja prasītājas celto prasību atcelt tiesību aktu.

Lietas dalībnieku prasījumi

18 Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt pārsūdzēto spriedumu;

— atcelt apstrīdēto lēmumu, un

— piespriest ITSB un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies procesā Pirmās instances tiesā un procesā Tiesā.

19 ITSB prasījumi Tiesai ir šādi:

— noraidīt apelācijas sūdzību, un

— piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 Personas, kas iestājusies lietā, prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt apelācijas sūdzību par nepieņemamu saskaņā ar Reglamenta 119. pantu;

— kā pamata prasījums — noraidīt apelācijas sūdzību un apstiprināt pārsūdzēto spriedumu, kā arī

— katrā ziņā — piespriest prasītājai atlīdzināt personas, kas iestājusies lietā, tiesāšanās izdevumus saistībā ar procesu Pirmās instances tiesā un saistībā ar procesu Tiesā.

Par apelāciju

21 Ievadam persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka apelācijas sūdzības ievada punktā prasītājas advokāti apliecina, ka viņi rīkojas saskaņā ar autentisku speciālpilnvaru, "kas kā administratīvs dokuments pievienots Pirmās instances tiesā iesniegtajam prasības pieteikumam". Tā kā šis dokuments lietas dokumentos neesot atrodams, apelācijas sūdzība esot uzskatāma par nepieņemamu.

22 Šajā sakarā ir pietiekami norādīt, ka attiecīgais dokuments patiešām ir atrodams lietas materiālos, kuri apkopoti Pirmās instances tiesā. Apelācijas sūdzībai tādējādi nekādi nav nekāda nepieņemamības pamata.

23 Ar savu pirmo un piekto prasījumu, kuri apskatāmi vispirms, prasītāja norāda, ka Pirmās instances tiesa ir pārkāpusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vērtējot sajaukšanas iespēju starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un prasītājas sešām agrākajām preču zīmēm, kas šajā sakarā ņemtas vērā (Nr. 704372, 633349, 710102, 721569, 630763 un 642953). Otrais prasījums ir saistīts ar nepareizu minētās regulas 43. panta 2. un 3. punkta piemērošanu, kā rezultātā netika ņemta vērā agrākā preču zīme "THE BRIDGE" (Nr. 642952). Trešais pamats ir saistīts ar minētās regulas 15. panta 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, kā rezultātā nav ņemta vērā agrākā preču zīme "Bridge" (Nr. 370836). Savukārt ceturtais pamats ir saistīts ar minētās regulas 43. panta 2. un 3. punkta nepareizu piemērošanu, kā rezultātā nav ņemta vērā agrākā preču zīme "Bridge" (Nr. 370836), kā arī agrākās preču zīmes Nr. 704338, 606709 un 593651 kā "aizsardzības" preču zīmes.

Par pirmo pamatu — par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, vērtējot sajaukšanas iespēju ar agrākajām preču zīmēm, apskatot tās atsevišķi

Lietas dalībnieku argumenti

24 Ar savu pirmo pamatu, kas apvieno trīs sadaļas, prasītāja apgalvo, ka Pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo konfliktējošajām preču zīmēm bija minimālais līdzības līmenis, kas nepieciešams, lai konstatētu sajaukšanas iespēju.

25 Pirmkārt, Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 105. punktā esot atzinusi, ka pastāvēja fonētiska līdzība starp visām konfliktējošajām preču zīmēm un "ievērojama" fonētiska līdzība starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un vārdiskajām preču zīmēm "THE BRIDGE" (Nr. 642953) un "FOOTBRIDGE" (Nr. 710102), kā arī ar agrākajām trīsdimensionālajām preču zīmēm, kuras ietver vārdisko elementu "the bridge" (Nr. 704372 un 633349). Prasītāja uzskata, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru šī fonētiskā līdzība gūst pārsvaru pār iespēju, ka nepastāv vizuāla līdzība no grafiskā viedokļa.

26 Otrkārt, prasītāja uzskata, ka Pirmās instances tiesa kļūdaini konstatējusi, ka nepastāv sajaukšanas iespēja tādēļ, ka pastāv vizuālās un konceptuālas atšķirības starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un agrākajām preču zīmēm. Tā apgalvoja, ka Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 107.–113. punktā veiktais vērtējums, kā rezultātā tā secināja, ka nepastāvēja konceptuāla līdzība, bija balstīts uz pieņēmumu par vidusmēra itāļu patērētāja, kas ņemams vērā, angļu valodas zināšanām, savukārt prasītāja, balstoties uz pēdējo Eirobarometra (Eiropas Kopienu Komisijas iestāde, kas nodarbojas ar "Sabiedriskā viedokļa analīzi") aptauju, uzskata, ka tikai 15–20 % Itālijas sabiedrības zinātu nozīmi angļu vārdam "bridge". Ciktāl elements "bridge" ir kopējs visām preču zīmēm, tāpat starp tām pastāvētu noteikta vizuāla līdzība.

27 Treškārt, ievērojot pilnīgo identiskumu starp precēm, kuras aptver konfliktējošās preču zīmes, un agrāko preču zīmju augsto atšķirtspēju, Pirmās instances tiesai esot bijis jāsalīdzina konfliktējošās preču zīmes, balstoties uz visaptverošo novērtējumu, kas balstīts uz faktoru savstarpējās saistības principu, kura ietvaros konfliktējošo preču zīmju ievērojama fonētiskā līdzība, tāpat kā konceptuālas un vizuālas līdzības nevarētu, nepieļaujot kļūdu no tiesību viedokļa, izslēgt sajaukšanas iespēju.

28 Saskaņā ar ITSB viedokli zināmu līdzību tikai no fonētiskā viedokļa var neņemt vērā, ja tā neiespaido patērētāju un ir tikai viens no elementiem ITSB visaptverošajā vērtējumā.

29 Attiecībā uz fonētisko aspektu persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka prasītāja patvaļīgi interpretē pārsūdzēto spriedumu. Kas attiecas uz konceptuālo aspektu, persona, kas iestājusies lietā, norāda, ka no prasītājas minētās aptaujas nevar secināt, ka vidusmēra itāļu patērētājs nezinātu angļu vārda "bridge" nozīmi savā valodā, un ka, izvēloties preču zīmi "THE BRIDGE", kuras nozīme atbilst tās atšķirīgajai daļai — "Il Ponte", prasītāja pati esot vēlējusies radīt saikni starp šo vārdu un pārdotajām precēm, jo tā uzskata, ka Itālijas patērētājs spēj šo saikni saprast. Attiecībā uz faktoru savstarpējās saistības principu persona, kas iestājusies lietā, tāpat kā ITSB norāda, ka Pirmās instances tiesa pamatoti esot secinājusi, ka pastāvēja atšķirība starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un prasītājas preču zīmēm, un ka tādējādi šis princips nebija piemērojams.

Tiesas vērtējums

— Par pirmā pamata pirmo sadaļu

30 Jānorāda, ka pārsūdzētā sprieduma 102.–106. punktā Pirmās instances tiesa konstatēja, ka fonētiskā līdzība ir samērā vāja, ja salīdzina reģistrācijai pieteikto preču zīmi ar agrāko preču zīmi, kura ietver vārdisku elementu "The Bridge Wayfarer" (Nr. 721569) un agrāko vārdisko preču zīmi "OVER THE BRIDGE" (Nr. 630763). Turpinājumā tā uzskatīja, ka fonētiskās līdzības bija izteiktākas, salīdzinājumā ar agrākajām vārdiskajām preču zīmēm "THE BRIDGE" un "FOOTBRIDGE" (Nr. 642953 un 710102) un agrākajām trīsdimensionālajām preču zīmēm, kuras ietvēra vārdisko elementu "the bridge" (Nr. 704372 un 633349). Tomēr vienlaikus Pirmās instances tiesa uzskatīja, ka līdzību pavājina gan artikula "the", gan priedēkļa "foot" klātbūtne agrākajās preču zīmēs un priedēkļa "bain" klātbūtne reģistrācijai pieteiktajā preču zīmē. Attiecīgi tā vienīgi atzina, ka pastāv reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un četru iepriekš minēto agrāko preču zīmju zināma fonētiska līdzība.

31 Tādējādi pretēji prasītājas apgalvotajam Pirmās instances tiesa neuzskatīja, ka pastāvētu fonētiska līdzība starp visām konfliktējošajām preču zīmēm. Kas attiecas uz fonētisko līdzību starp reģistrācijai pieteikto preču zīmi un četrām iepriekš minētajām agrākajām preču zīmēm, lai gan Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 115. punktā to aprakstīja kā "ievērojamu", šī kvalifikācija neizraisīja kļūdu no tiesību viedokļa.

32 Lai gan nevarētu izslēgt, ka vienīgi preču zīmju fonētiskā līdzība varētu radīt sajaukšanas iespēju [Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē], tomēr ir jāatgādina, ka šādas iespējas esamība ir konstatējama, veicot visaptverošu vērtējumu attiecībā uz attiecīgo apzīmējumu vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību (skat. 2006. gada 23. marta spriedumu lietā C-206/04 P *Mülhens*/ITSB, Krājums, I-2717. lpp., 21. punkts; šajā izpratnē skat. tāpat 2007. gada 12. jūnija spriedumu lietā C-334/05 P ITSB/*Shaker*, Krājums, I-4529. lpp., 34. un 35. punkts).

33 Šim visaptverošajam vērtējumam attiecībā uz preču zīmju vizuālo, fonētisko un konceptuālo līdzību ir jābalstās uz to radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirīgos un dominējošos elementus (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Mülhens*/ITSB, 19. punkts, un it īpaši attiecībā uz Padomes 1988. gada 21. decembra Direktīvu 89/104/EKK, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm (OV 1989, L 40, 1. lpp.), 1997. gada 11. novembra spriedumu lietā C-251/95 *SABEL*, *Recueil*, I-6191. lpp., 23. punkts, un 1999. gada 22. jūnija spriedumu lietā C-342/97 *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, *Recueil*, I-3819. lpp., 25. punkts).

34 Šis visaptverošais vērtējums nozīmē, ka starp diviem apzīmējumiem pastāvošās vizuālās un konceptuālās atšķirības var neitralizēt to fonētiskās līdzības tiktāl, ciktāl vismaz vienai no šīm preču zīmēm attiecīgās sabiedrības daļas uztverē ir skaidra un noteikta nozīme, kā rezultātā konkrētā sabiedrības daļa to ir spējīga tieši uztvert (skat. 2006. gada 12. janvāra spriedumu lietā C-361/04 P *Ruiz-Picasso* u.c./ITSB, Krājums, I-643. lpp., 20. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Mülhens*/ITSB, 35. punkts, un 2007. gada 15. marta spriedumu lietā C-171/06 P *T.I.M.E. ART*/ITSB, Krājumā nav publicēts, Krājums, I-41.* lpp., 49. punkts).

35 Šajā sakarā, kā atzīmējusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 56. punktā, iespējamās fonētiskās līdzības vērtējums ir tikai viens no būtiskajiem faktoriem visaptverošajā vērtējumā. Tāpēc nevar secināt, ka divu apzīmējumu sajaukšanas iespēja noteikti pastāv, ja starp tiem ir konstatēta tikai fonētiska līdzība (iepriekš minētais spriedums lietā *Mülhens*/ITSB, 21. un 22. punkts).

36 Šajā lietā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 116. un 117. punktā ir uzskatījusi, ka fonētiskās līdzības pašas par sevi neļauj secināt, ka pastāv sajaukšanas iespēja, jo fonētiskās līdzības pakāpe esot ar mazāku nozīmi attiecīgo preču pārdošanas veida dēļ, tā ka konkrētā sabiedrības daļa, tās pērkot, parasti uztver preču zīmi, kura tās apzīmē, vizuālā veidā.

37 Tādējādi Pirmās instances tiesa izvērtēja attiecīgo apzīmējumu radīto kopējo iespaidu attiecībā uz visām to iespējamajām konceptuālajām, vizuālajām un fonētiskajām līdzībām, veicot sajaukšanas iespējas visaptverošu vērtējumu. Šajā kontekstā tā varēja, nepieļaujot kļūdu no tiesību viedokļa, secināt, ka šāda iespēja nepastāvēja, jo nebija nekādas konceptuālas un vizuālas līdzības.

38 Turklāt prasītāja nevar prasīt, lai Tiesa Pirmās instances tiesas vērtējumu aizstātu ar savu. Saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no EKL 225. panta un Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas izriet, ka apelācijas sūdzības Tiesai iesniedz tikai par tiesību jautājumiem. Tādējādi vienīgi Pirmās instances tiesa ir kompetenta konstatēt un izvērtēt atbilstošos faktus, kā arī izvērtēt pierādījumus. Tātad šo faktu un pierādījumu izvērtēšana, izņemot gadījumus, kad tie tikuši sagrozīti, nav tiesību jautājums, kas kā tāds ir pakļauts Tiesas kontrolei apelācijas ietvaros (skat. it īpaši 2006. gada 18. jūlija spriedumu lietā C-214/05 P *Rossi*/ITSB, Krājums, I-7057. lpp., 26. punkts, un 2007. gada 26. aprīļa spriedumu lietā C-412/05 P *Alcon*/ITSB, Krājums, I-3569. lpp., 71. punkts).

39 Konstatējumi, kurus izdarījusi Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 115.–117. punktā, pēc sava rakstura ir faktu izvērtējumi. Pirmās instances tiesa ir veikusi visaptverošu novērtējumu, kas balstīts uz konfliktējošo preču zīmju radīto kopējo iespaidu, it īpaši ņemot vērā to atšķirīgos un dominējošos elementus.

40 Prasītājas izvirzītais arguments tādējādi ir uzskatāms par nepieņemamu, jo ar to vēlas panākt, lai Tiesa aizstātu Pirmās instances tiesas izdarīto faktu vērtējumu ar savu vērtējumu.

41 Tā rezultātā šī prasījuma pirmā sadaļa ir daļēji jānoraida kā nepamatota un daļēji — kā nepieņemama.

— Par pirmā pamata otro sadaļu

42 Vispirms kā nepieņemams ir jānoraida arguments, ar kuru prasītāja, atsaucoties uz nesenu aptauju, faktiski vēlas apšaubīt Pirmās instances tiesas pārsūdzētā sprieduma 107.–114. punktā izdarītos tīri faktu vērtējumus attiecībā uz konfliktējošo apzīmējumu konceptuālajām līdzībām.

43 Faktiski, kā tas norādīts iepriekš šī sprieduma 38. punktā, Tiesa apelācijas ietvaros nevar šādus vērtējumus apšaubīt, izņemot gadījumus, kad tie ir radušies, sagrozot tiesas rīcībā esošos lietas materiālus, kas šajā lietā nav apgalvots.

44 Turpinot, kas attiecas uz prasītājas kritiku par Pirmās instances tiesas vērtējumu vizuālajai līdzībai, kā tas izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 92.–101. punktā, ir jāatgādina, ka saskaņā ar pastāvīgo judikatūru no EKL 225. panta un Eiropas Kopienu Tiesas Statūtu 58. panta pirmās daļas, kā arī no Tiesas Reglamenta 112. panta 1. punkta pirmās daļas c) apakšpunkta izriet, ka apelācijas sūdzībā precīzi jānorāda tā sprieduma apstrīdētās daļas, kura atcelšana tiek pieprasīta, kā arī juridiskie argumenti, kas konkrēti izvirzīti apelācijas sūdzības atbalstam (2000. gada 4. jūlija spriedums lietā C-352/98 P *Bergaderm* un *Goupil*/Komisija, *Recueil*, I-5291. lpp., 34. punkts, un 2005. gada 30. jūnija spriedums lietā C-286/04 P *Eurocermex*/ITSB, Krājums, I-5797. lpp., 42. punkts).

45 Prasītājas izvirzītais arguments šīm prasībām neatbilst. Faktiski tas neietver nekādu juridisku pamatojumu, lai pierādītu, kādā veidā Pirmās instances tiesa pieļāvusi tiesību kļūdu. prasītāja aprobežojas ar to, ka atkārto pamatu, kuru tā iesniedza Pirmās instances tiesai, nesniedzot tālākus paskaidrojumus un skaidri neminot tos pārsūdzētā sprieduma elementus, kurus tā vēlas apstrīdēt.

46 Tādējādi šis arguments ir vienkārši lūgums no jauna pārbaudīt pirmajā instancē iesniegto prasību, pārkāpjot prasības, kuras izvirza kā Tiesas Statūti, tā arī tās reglaments.

47 Tā rezultātā pirmā pamata otrā iedaļa ir noraidāma kā nepieņemama.

— Par pirmā pamata trešo iedaļu

48 Lai gan ir taisnība, ka saskaņā ar vērā ņemto faktoru, it īpaši līdzības starp preču zīmēm un apzīmētajām precēm vai pakalpojumiem, savstarpējās saistības principu

nenozīmīgu līdzības pakāpi starp aptvertajām precēm vai pakalpojumiem var kompensēt preču zīmju augstā līdzības pakāpe un otrādi (skat. it īpaši 1998. gada 29. septembra spriedumu lietā C-39/97 *Canon, Recueil*, I-5507. lpp., 17. punkts; iepriekš minēto spriedumu lietā *Lloyd Schuhfabrik Meyer*, 19. punkts, un iepriekš minēto spriedumu lietā *T.I.M.E. ART*/ITSB, 35. punkts), Tiesa nolēma — lai piemērotu Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, sajaukšanas iespējas priekšnoteikums ir vienlaicīga reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un agrākās preču zīmes identiskums vai līdzība, kā arī reģistrācijas pieteikumā minēto preču vai pakalpojumu identiskums vai līdzība tiem, attiecībā uz kuriem agrākā preču zīme ir reģistrēta. Šie nosacījumi ir kumulatīvi (skat. 2004. gada 12. oktobra spriedumu lietā C-106/03 P *Vedial*/ITSB, Krājums, I-9573. lpp., 51. punkts).

49 Šajā sakarā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 116. punktā nolēma, ka, pat ja konfliktējošie apzīmējumi ir līdzīgi no fonētiskā viedokļa, beigu beigās šī faktora nozīme ir mazāka, jo konkrētā sabiedrības daļa parasti preču zīmes, kuras apzīmē attiecīgās preces, uztver vizuāli. Turklāt Pirmās instances tiesa savā vērtējumā, kas šī pamata otrajā sadaļā izklāstīto iemeslu dēļ nav apšaubāms, tāpat secināja, ka nepastāv konceptuāla un vizuāla līdzība.

50 Tāpēc Pirmās instances tiesa, nepieļaujot tiesību kļūdu, savā sajaukšanas iespējas vērtējumā varēja secināt, ka konfliktējošās preču zīmes, apskatot tās individuāli, nebija apveltītas ar minimālo līdzības līmeni, kam jāpastāv, lai konstatētu sajaukšanas iespēju tikai pamatojoties uz agrāko preču zīmju izteikto atšķirtspēju vai tikai šo pēdējo minēto preču zīmju apzīmēto preču un reģistrācijai pieteiktās preču zīmes apzīmēto preču līdzību.

51 Nepastāvot minētajam minimālajam līdzības līmenim, Pirmās instances tiesai nevar pārmest, ka tā nav piemērojusi savstarpējās saistības principu savā sajaukšanas iespējas visaptverošajā vērtējumā.

52 Šajos apstākļos pirmā pamata trešā sadaļa ir noraidāma kā nepamatota.

53 No tā izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kopumā.

Par piekto pamatu — par Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, vērtējot sajaukšanas iespēju saistībā ar agrākajām preču zīmēm kā preču zīmēm, kuras pieder preču zīmju "saimei" vai "sērijai"

Lietas dalībnieku argumenti

54 Prasītāja uzskata, ka Pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, vērtējot sajaukšanas iespēju saistībā ar preču zīmju "saimi" vai "sēriju", kuru veido tās agrākās preču zīmes. Saskaņā ar prasītājas viedokli piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma sajaukšanas iespēja ir jāvērtē, salīdzinot preču zīmes tādā veidā, kādā tās reģistrētas, neprasot tādu kritēriju kā preču zīmes faktiska izmantošana. Pirmkārt, prasītāja norāda, ka tas tā ir gadījumā, kad agrākas preču zīmes īpašnieka iebildumi ir balstīti uz to, ka pastāv šāda agrākā preču zīme, kas nav pakļauta izmantošanas pienākumam. Otrkārt, izvirzīt prasību, lai agrāka preču zīme būtu izmantota, būtu līdzvērtīgi tam, ka īpašniekam, kas gatavojas laist tirgū preces, kas apzīmētas ar šī īpašnieka "preču zīmju sērijas preču zīmēm", tiktu liegta tādu "preču zīmju sērijas preču zīmju" aizsardzība, kuras ir reģistrētas, taču vēl nav izmantotas, ja trešās personas, kuras ir likumīgi iesniegušas reģistrācijas pieteikumu līdzīgai preču zīmei, izlemtu vienlaikus uzsākt tās faktisku izmantošanu.

55 ITSB, pirmkārt, apgalvo, ka "preču zīmju sērijas" jēdziens Regulā Nr. 40/94 nav ņemts vērā un tas ir vienīgi juridiska konstrukcija atbilstoši Itālijas tiesību aktiem, kas regulē preču zīmes, kas piešķir juridisku nozīmi faktiskai situācijai, kuru raksturo

iespēja, ka pastāv asociācija starp preču zīmju sērijas preču zīmēm un reģistrācijai pieteikto preču zīmi. Šī asociācija tāpēc varot izraisīt tādu sajaukšanu no konkrētās sabiedrības daļas viedokļa, kura izriet no tā, ka tirgū vienlaicīgi pastāv vairākas preču zīmes, kam ir kopīgs atšķirtspējīgais elements un kuras aptver identiskas vai līdzīgas preces. Tā rezultātā tiekot izvirzīta prasība, lai šīs preču zīmes būtu sastopamas tirgū.

56 Otrkārt, agrāko preču zīmju sērijveida rakstura vērā ņemšana nozīmētu, ka tiek paplašināta šādu preču zīmju, skatot tās individuāli, aizsardzības apjoms. Tāpēc esot jāizslēdz jebkāds abstrakts sajaukšanas iespējas vērtējums, kas balstīts vienīgi uz to, ka pastāv vairākas reģistrācijas, kas visas atkārto vienu un to pašu atšķirtspējīgo elementu, ja attiecīgās preču zīmes netiek faktiski izmantotas.

57 Treškārt, ITSB apgalvo, ka jautājums par "preču zīmju sēriju" ir faktu jautājums, kas ir saistīts ar to, kā patērētāji uztver konfliktējošos apzīmējumus. ITSB norāda, ka varbūtējās "preču zīmju sērijas" nav tikušas izmantotas un ka tās, pašu starpā, neparāda iezīmes, kas varētu tās uzskatīt par saimi.

58 Persona, kas iestājusies lietā, atzīmē, ka, lai gan prasītājai nebija pienākuma pierādīt agrāko preču zīmju ar kopējo vārdisko elementu "bridge" faktisko izmantošanu, lai novērstu attiecīgo reģistrāciju anulēšanu, tai tomēr būtu bijis jāiesniedz šādi pierādījumi, lai apstiprinātu savu argumentu, ka pastāv apgalvotā tādu preču zīmju "sērija", kuras ietver šo vārdisko elementu.

Tiesas vērtējums

59 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu sajaukšanas iespējas esamība, kas izriet no līdzības, no vienas puses, starp reģistrācijai pieteikto preču

zīmi un agrāko preču zīmi un, no otras puses, starp precēm vai pakalpojumiem, ko apzīmē šīs preču zīmes, ir jānovērtē no sabiedrības viedokļa tajā teritorijā, kurā ir aizsargāta agrākā preču zīme.

60 Izskatāmajā lietā Pirmās instances tiesa pārsūdzētā sprieduma 78. punktā ir konstatējusi, ka, ņemot vērā attiecīgo preču, kuru apraksts ir minēts iepriekš 5. punktā, raksturu, mērķa sabiedrību, saistībā ar kuru ir jāveic sajaukšanas iespējas vērtējums attiecībā uz visām konkrētajām precēm, veido tās dalībvalsts vidusmēra patērētāji, kurā ir aizsargātas agrākās preču zīmes, proti, Itālija.

61 Vispirms ir jākonstatē, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 4.–6. pantu preču zīmi var reģistrēt tikai individuāli un no šīs reģistrācijas izrietošā aizsardzība vismaz uz pieciem gadiem tiek piešķirta tikai individuāli pat gadījumā, kad vienlaikus tiek reģistrētas vairākas preču zīmes, kurām ir viens vai vairāki kopēji un atšķirtspējīgi elementi.

62 Lai gan ir tiesa, ka tādu iebildumu pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu iesniegšanas gadījumā, kuri balstīti tikai uz vienu agrāku preču zīmi, kura vēl nav pakļauta izmantošanas pienākumam, sajaukšanas iespējas vērtējums ir veicams, salīdzinot abas preču zīmes tādā veidā, kādā tās ir reģistrētas, tas nav attiecināms uz gadījumu, kad iebildumi ir balstīti uz vairāku tādu preču zīmju pastāvēšanu, kurām ir kopējas iezīmes, kas tās ļauj uzskatīt par preču zīmju "saimes" vai "sērijas" daļu.

63 Tādējādi Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē sajaukšanas iespēju veido risks, ka sabiedrība var domāt, ka attiecīgās preces vai pakalpojumi ir viena un tā paša vai, attiecīgajā gadījumā, ekonomiski saistītu uzņēmumu izcelsmes preces vai pakalpojumi (skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Alcon*/ITSB,

55. punkts, skat. arī iepriekš minēto spriedumu lietā *Canon*, 29. punkts). Pastāvot preču zīmju "saimei" vai "sērijai", sajaukšanas iespēja īpaši izriet no iespējas, ka patērētājs var kļūdīties attiecībā uz to preču vai pakalpojumu izcelsmi, kuri apzīmēti ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi, un kļūdaini uzskatīt, ka tā ir šīs preču zīmes "saimes" vai "sērijas" daļa.

64 Kā norādījusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 101. punktā, nevar sagaidīt, lai kāds patērētājs varētu noteikt kopējo elementu tādu preču zīmju saimē vai sērijā, no kurām pietiekams skaits nav izmantots, un/vai asociēt ar šo sēriju citu preču zīmi, kurā ietverts šis pats kopējais elements. Tādējādi, lai pastāvētu iespēja, ka sabiedrība kļūdās attiecībā uz to, vai reģistrācijai pieteiktā preču zīme pieder "saimei" vai "sērijai", agrākām preču zīmēm, kas ir daļa no šīs "saimes" vai "sērijas", ir jābūt sastopamām tirgū.

65 Tādējādi pretēji prasītājas apgalvotajam Pirmās instances tiesa nepieprasīja pierādījumus par agrāko preču zīmju izmantošanu kā tādu, bet vienīgi pieprasīja pierādījumus par to, ka pietiekams skaits no šīm preču zīmēm, kas var veidot preču zīmju "sēriju", ticis izmantots un tādējādi pierādītu, ka no sajaukšanas iespējas vērtējuma mērķu viedokļa pastāv šāda "sērija".

66 No tā izriet, ka, konstatējusi, ka šādas izmantošanas nav bijis, Pirmās instances tiesa pamatoti varēja secināt, ka Apelāciju padomei bija tiesības neņemt vērā argumentus, ar kuriem prasītāja atsaucās uz aizsardzību, kas varētu attiekties uz "preču zīmju sērijas preču zīmēm".

67 Tā rezultātā piektais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par otro pamatu — par Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, Pirmās instances tiesai savā vērtējumā neņemot vērā agrāko preču zīmi "THE BRIDGE" (Nr. 642952)

Lietas dalībnieku argumenti

68 Saskaņā ar prasītājas viedokli Pirmās instances tiesa ir nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu. Tā neesot novērtējusi nozīmi, kāda bija prasītājas iesniegtajiem dokumentiem par preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) izmantošanu 1995. gadā attiecībā uz precēm, kuras ietilpst 25. klasē, lai izvērtētu, vai šī preču zīme tikusi faktiski izmantota piecu gadu periodā pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas.

69 Izvirzot prasību par turpinātu preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) izmantošanu attiecīgajā periodā, Pirmās instances tiesa esot pievienojusi nosacījumu, kas nav paredzēts Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktā.

70 ITSB apgalvo, pirmkārt, ka prasītājas iesniegto pierādījumu izvērtēšana ietilpst Pirmās instances tiesas veiktajā faktu izvērtējumā. Otrkārt, izvirzot prasību par preču zīmes turpinātu izmantošanu attiecīgajā piecu gadu periodā, Pirmās instances tiesa neesot piemērojusi nosacījumu, kas nebūtu paredzēts minētajā tiesību normā. Tā vienīgi atbilstoši šim pantam esot izvirzījusi prasību par konstantu izmantošanu. Tādēļ šis pamats esot jāuzskata par nepieņemamu un nepamatotu.

71 Savukārt persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka tikai ar to, ka sagatavots 1994./1995. gada katalogs un neliels daudzums reklāmu 1995. gadam, nepietiek, lai konstatētu preču zīmes izmantošanas kvantitatīvo apjomu. Tā tāpēc uzskata, ka tā esot tikai preču zīmes "simboliska izmantošana", kuras mērķis ir novērst jebkādu anulēšanas iespēju.

Tiesas vērtējums

72 Vispirms attiecībā uz iebildi, ka Pirmās instances tiesa esot izvirzījusi prasību par preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) turpinātu izmantošanu visa attiecīgā perioda laikā, no Tiesas judikatūras izriet, ka preču zīme ir faktiski izmantota, ja preču zīme izmantota atbilstoši tās pamata funkcijai, tas ir, garantēt to preču vai pakalpojumu identitāti, attiecībā uz ko tā ir reģistrēta, lai radītu vai saglabātu šo preču vai pakalpojumu noietu, izslēdzot simboliska rakstura izmantošanu, kuras vienīgais mērķis ir saglabāt preču zīmes piešķirtās tiesības. Izvērtējot, vai preču zīmes izmantošana ir faktiska, ir jāņem vērā visi fakti un apstākļi, kam ir nozīme izlemjot, vai preču zīmes komerciālā izmantošana ir patiesa, tostarp preču zīmes izmantošanas apjoms un biežums (skat. 2006. gada 11. maija spriedumu lietā C-416/04 P *Sunrider*/ITSB, Krājums, I-4237. lpp., 70. punkts; šajā nozīmē skat. arī attiecībā uz Direktīvas 89/104 10. panta 1. punktu normu, kas ir identiska Regulas Nr. 40/94 15. panta 1. punktam, 2003. gada 11. marta spriedumu lietā C-40/01 *Ansul, Recueil*, I-2439. lpp., 43. punkts, un 2004. gada 27. janvāra rīkojumu lietā C-259/02 *La Mer Technology, Recueil*, I-1159. lpp., 27. punkts).

73 Jautājums par to, vai izmantošana no kvantitatīvā viedokļa ir pietiekama, lai saglabātu vai radītu tirgus daļu precēm vai pakalpojumiem, kurus aizsargā preču zīme, ir atkarīgs no vairākiem faktoriem un katra atsevišķa gadījuma izvērtēšanas. Preču zīmes izmantošanas biežums vai regularitāte ir viens no faktoriem, ko var ņemt vērā (iepriekš minētais spriedums lietā *Sunrider*/ITSB, 71. punkts; skat. arī šajā sakarā iepriekš minēto rīkojumu lietā *La Mer Technology*, 22. punkts).

74 Pārsūdzētā sprieduma 35. punktā norādot, ka pierādījumi attiecībā uz 1994. gadu ir ļoti ierobežoti un attiecībā uz 1996.–1999. gadu to vispār nav, Pirmās instances tiesa nekādā veidā neizvirzīja prasītājai prasību pierādīt turpinātu preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) izmantošanu visā attiecīgajā periodā. Pirmās instances tiesa

atbilstoši Tiesas judikatūrai, kas minēta šī sprieduma 72. un 73. punktā, pārbaudīja, vai šī preču zīme tika faktiski izmantota šajā laika periodā. Šim mērķim pārsūdzētā sprieduma 32.–36. punktā Pirmās instances tiesa novērtēja, vai šīs preču zīmes izmantošanas apjoms un biežums bija tāds, kas parādītu tās klātbūtni tirgū, kas būtu efektīva, konstanta no laika viedokļa un stabila no apzīmējuma konfigurācijas viedokļa.

75 Turpinot, ciktāl prasītāja Pirmās instances tiesai pārmet, ka tā ir nepareizi novērtējusi iesniegtos pierādījumus, pietiek konstatēt, ka tā veica pierādījumu izvērtēšanu, lai noteiktu, vai saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punktu kopsakarā ar tā 3. punktu, bija pierādīta preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) izmantošana attiecībā uz piecu gadu periodu pirms Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma publicēšanas. Pārsūdzētā sprieduma 33.–36. punktā Pirmās instances tiesa pārbaudīja, vai bija pastāvējusi faktiska preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) izmantošana laika periodā no 1994. gada 14. jūnija līdz 1999. gada 14. jūnijam — minētās publicēšanas datumam —, balstoties tikai uz prasītājas iesniegtajiem pierādījumiem par šīs preču zīmes izmantošanu (1994./1995. gada rudens–ziemas katalogs un 1995. gadam sagatavotās reklāmas) un secināja, ka tas tā nebija. Tā kā tā bija konstatējusi, ka pārējie sagatavotie katalogi nebija datēti, Pirmās instances tiesai nevar pārmest, ka tā tos nav ņēmusi vērā savā vērtējumā. Tāpat ir jānorāda, ka secinājums, pie kura nonāca Pirmās instances tiesa, balstoties uz tai pieejamajiem pierādījumiem, ietilpst faktu novērtēšanas jomā.

76 Ar saviem argumentiem prasītāja vēlas apstrīdēt šo faktu vērtējumu. Kā norādīts iepriekš 38. punktā, izņemot gadījumus, kad attiecīgie fakti tikuši sagrozīti, kas šajā lietā nav apgalvots, šis jautājums neietilpst Tiesas kontroles kompetencē apelācijas ietvaros.

77 Tāpēc otrais pamats ir jānoraida kā daļēji nepieņemams un daļēji nepamatots.

Par trešo pamatu — par Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunkta pārkāpumu, Pirmās instances tiesai savā vērtējumā neņemot vērā agrāko preču zīmi "Bridge" (Nr. 370836)

Lietas dalībnieku argumenti

78 Prasītāja norāda, ka Pirmās instances tiesa nepareizi piemērojusi Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu, ciktāl tā savā sajaukšanas iespējas vērtējumā izslēdza preču zīmi "Bridge" (Nr. 370836), nepārbaudot, vai to varēja uzskatīt par nedaudz grozītu preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) variantu, kaut arī apstāklis, ka šī preču zīme jau bija reģistrēta, esot maznozīmīgs. Lai gan prasītāja atzīst, ka tā neiesniedza nepieciešamos pierādījumus par izmantošanu attiecībā uz preču zīmi "Bridge" (Nr. 370836), tā uzskata, ka tai nebija šāda pienākuma, ievērojot iesniegtos pierādījumus par preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) izmantošanu, ievērojot, ka abu šo preču zīmju aptvertās preces ir pilnīgi identiskas. Vienīgā atšķirība starp tām ir noteiktā artikula "the" esamība. Šajā sakarā prasītāja uzskata, ka šī artikula "the" pievienošana nevar mainīt preču zīmes "Bridge" (Nr. 370836) atšķirtspējīgo raksturu. Turklāt Pirmās instances tiesas interpretācija Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunktam varētu izraisīt diskrimināciju starp tādu preču zīmes īpašnieku, kas reģistrē tikai tās "pamata" variantu, vienlaikus izmantojot vairākus tās variantus, un preču zīmes īpašnieku, kas izvēlas reģistrēt visus savas preču zīmes variantus.

79 Saskaņā ar ITSB viedokli šis pamats ir jānoraida kā nepieņemams un nepamatots. Pirmkārt, nav izpildīts priekšnosacījums par preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952), kas esot tikai nedaudz grozīta preču zīmes "Bridge" (Nr. 370836) forma, faktisku izmantošanu. Otrkārt, noteiktā artikula "the" pievienošana esot būtiskas izmaiņas, kas maina reģistrētās preču zīmes atšķirtspējīgo raksturu. Treškārt, vērtējums tam, vai ir izpildīts "minimālās atšķirības" priekšnoteikums starp reģistrēto apzīmējumu un faktiski izmantoto apzīmējumu, ir fakta jautājums.

80 Savukārt persona, kas iestājusies lietā, apgalvo, ka izskatāmajā lietā Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunkts neesot piemērojams, jo tādā gadījumā būtu jāpastāv preču zīmei, kas reģistrēta noteiktā formā un izmantota nedaudz atšķirīgā formā, kas tā nav izskatāmajā lietā. Turklāt, kas attiecas uz prasītāju, divu atšķirīgu reģistrāciju pastāvēšana pati par sevi esot pierādījums, ka tā pati šīs preču zīmes ir uzskatījusi par savstarpēji pietiekami atšķirīgām.

Tiesas vērtējums

81 Saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 15. panta 1. punktu uz preču zīmi, kas attiecīgajā periodā nav faktiski izmantota, attiecina šajā regulā paredzētās sankcijas, ja vien nepastāv pamatots iemesls, kāpēc tā nav izmantota.

82 Saskaņā ar šī paša panta 2. punkta a) apakšpunktu Kopienas preču zīmes izmantošana tādā veidā, kas atšķiras zināmos elementos, kuri neizmaina preču zīmes atšķirtspēju no tās formas, kādā tā tikusi reģistrēta, arī ir uzskatāma par izmantošanu minētā 15. panta 1. punkta izpratnē.

83 Šīs normas būtībā ir identiskas Direktīvas 89/104, ar ko tuvina dalībvalstu tiesību aktus attiecībā uz preču zīmēm, 10. panta 1. punktam un 2. punkta a) apakšpunktam.

84 Šajā sakarā ir jākonstatē, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi nekādu kļūdu no tiesību viedokļa, neņemot vērā prasītājas argumentu, ka preču zīmes "Bridge" (Nr. 370836) izmantošana atskaites periodā bija pierādīta ar pierādījumiem, kas iesniegti, lai pierādītu preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) izmantošanu.

85 Nepastāvot nepieciešamībai izvērtēt, vai preču zīmi "THE BRIDGE" (Nr. 642952) var uzskatīt par atšķirīgu tikai tādos elementos, kas neizmaina preču zīmes "Bridge" (Nr. 370836) atšķirtspēju, ir jākonstatē, ka agrākās preču zīmes izmantošana nav tikusi pierādīta un tādēļ nekādi nevar kalpot kā pierādījums otrās preču zīmes izmantošanai.

86 Katrā ziņā, lai gan šī sprieduma 81. un 82. punktā minētās normas ļauj reģistrētu preču zīmi uzskatīt par izmantotu, ja ir iesniegti pierādījumi par šīs preču zīmes izmantošanu formā, kas nedaudz atšķiras no formas, kādā tā tikusi reģistrēta, tās tomēr nepieļauj, ka ar pierādījumiem par izmantošanu reģistrētas preču zīmes aizsardzība tiek paplašināta, attiecinot to uz citu reģistrētu preču zīmi, kuras izmantošana nav tikusi pierādīta tādēļ, ka tā ir tikai nedaudz atšķirīgs variants no pirmās preču zīmes.

87 Trešais pamats tādēļ ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu — par Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punkta pārkāpumu, Pirmās instances tiesai savā vērtējumā neņemot vērā agrākās tā dēvētās "aizsardzības" preču zīmes

Lietas dalībnieku argumenti

88 Saskaņā ar prasītājas viedokli Pirmās instances tiesa nepareizi piemēroja Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu, uzskatot, ka "aizsardzības" preču zīmju jēdziens nav savienojams ar Kopienas preču zīmes aizsardzības sistēmu.

89 Vispirms Pirmās instances tiesai šis arguments, kas pirmo reizi izvirzīts procesā ITSB, esot bijis jāuzskata par nepieņemamu.

90 Apelācijas padome secināja, ka agrākās preču zīmes 370836, 704338, 606709 un 593651 bija izslēdzamas no sajaukšanas iespējas vērtējuma tikai tādēļ, ka tās bija agrākas par galveno preču zīmi, un nevis tādēļ, ka "aizsardzības preču zīmju" jēdziens pats par sevi būtu nesavienojams ar Kopienu tiesisko regulējumu. Pirmās instances tiesai būtu bijis jāaprobežojas ar to, ka tā būtu izvērtējusi, vai šīs preču zīmes atbilst Itālijas jaunajā Rūpnieciskā īpašuma kodeksā paredzētajiem nosacījumiem, lai tās būtu atzīstamas par aizsardzības preču zīmēm tieši tā, kā to izdarīja Apelāciju padome.

91 Turpinot, esot nepareizi, kā to darījusi Pirmās instances tiesa, uzskatīt, ka jaunais Itālijas Rūpnieciskā īpašuma kodekss, aizsargājot neizmantotas preču zīmes. Faktiski saskaņā ar šo kodeksu atcelt sakarā ar neizmantošanu nevarot, ja neizmantotas aizsardzības preču zīmes īpašnieks vienlaikus ir vienas vai vairāku līdzīgu preču zīmju īpašnieks, kas vēl arvien ir spēkā, no kurām vismaz viena tiek faktiski izmantota, lai apzīmētu tās pašas preces vai pakalpojumus, kā tie, kurus aizsargā šī aizsardzības preču zīme. Visbeidzot, prasītāja piebilst, ka valsts līmeņa aizsardzības preču zīmju atzīšana varētu būt "pamatots iemesls" neizmantošanai Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. punkta izpratnē.

92 Saskaņā ar ITSB viedokli šis pamats ir uzskatāms par nepieņemamu, ciktāl "aizsardzības" preču zīmju atzīšana ir atkarīga no "pamata" preču zīmes "THE BRIDGE " (Nr. 642952) izmantošanas. Tas ir fakta jautājums, uz kuru Pirmās instances tiesa jau ir sniegusi noraidošu atbildi. Turklāt Pirmās instances tiesā izvirzītais arguments par Itālijas likuma, ar kuru atzīst aizsardzības preču zīmes koncepciju, neatbilstību Kopienas preču zīmes aizsardzības sistēmai neesot nepieņemams tādēļ, ka nav notikušas sacīkstes principam atbilstošas debates, jo saskaņā ar ITSB viedokli tas ir tikai papildinājums jau procesā Apelāciju padomē izvirzītajam argumentam, ka pastāv pienākums izmantot aizsardzības preču zīmes.

93 Attiecībā uz lietas būtību ITSB atgādina, ka, pirmkārt, preču zīmes faktiska izmantošana ir būtisks priekšnoteikums, lai preču zīmes īpašniekam tiktu atzītas ekskluzīvās īpašuma tiesības. Otrkārt, ITSB uzskata, ka prasītāja aizsardzību, kas saistīta ar "aizsardzības preču zīmēm", pielīdzina aizsardzībai, kas tiek piešķirta saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 15. panta 2. punkta a) apakšpunktu. Tomēr atšķirības starp "aizsardzības" preču zīmēm un neizmantoto galveno preču zīmi "THE BRIDGE" (Nr. 642952) ir pietiekami nozīmīgas, lai izmainītu šīs preču zīmes atšķirtspēju.

94 Persona, kas iestājusies lietā, norāda, pirmkārt, ka Itālijas likums par preču zīmēm prasa, lai aizsardzības preču zīmju reģistrācijas pieteikuma datums būtu tas pats vai vēlāks par galvenās preču zīmes reģistrācijas pieteikuma datumu. Otrkārt, tā norāda, ka aizsardzības preču zīmes reģistrācijas pieteikums ir jāiesniedz attiecībā uz to pašu klašu precēm, kā galvenās preču zīmes reģistrācijas pieteikums, savukārt prasītāja uzskata, ka preču zīmes, kas attiecas uz preču klasi, kas atšķiras no galvenās preču zīmes aptvertajām, arī ir aizsardzības preču zīmes. Treškārt, aizsardzības preču zīmes no galvenās preču zīmes drīkst atšķirties tikai nedaudz. Neviens no šiem nosacījumiem izskatāmajā lietā neesot izpildīts. Katrā ziņā aizsardzības preču zīmju ņemšana vērā esot neatbilstīga Kopienas preču zīmju aizsardzības sistēmai.

Tiesas vērtējums

95 Vispirms ir jāuzskata, ka Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu no tiesību viedokļa, lemjot par ITSB argumentu, ka aizsardzības preču zīmju jēdziens neatbilst Regulai Nr. 40/94.

96 Ir tiesa, ka procesā sakarā ar prasību pret ITSB Apelāciju padomes lēmumu par iebildumu pret preču zīmes reģistrēšanu, kas pamatots ar sajaukšanas iespēju ar agrāko preču zīmi, ITSB nav tiesību Pirmās instances tiesā grozīt strīda priekšmetu,

kā tas ir noteikts reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja un iebilduma iesniedzēja attiecīgajos prasījumos un apgalvojumos (šajā sakarā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Vedial*/ITSB, 26. punkts, un pēc analoģijas — 2004. gada 21. oktobra spriedumu lietā C-447/02 P *KWS Saat*/ITSB, Krājums, I-10107. lpp., 58. punkts).

97 Tomēr var atzīmēt, ka viens no argumentiem, kurus prasītāja izvirzīja Apelāciju padomē attiecībā uz sajaukšanas iespējas vērtējumu, bija, ka, balstoties uz preču zīmes "THE BRIDGE" (Nr. 642952) izmantošanu, kā aizsardzības preču zīmes vērā varētu ņemt noteiktas citas preču zīmes. Ciktāl ar šo argumentu izvirzīts jautājums par to, vai saskaņā ar Itālijas tiesībām preču zīmes, kuru izmantošana nav tikusi pierādīta, tomēr varētu uzskatīt par "aizsardzības preču zīmēm", ITSB arguments Pirmās instances tiesā, ka Kopienas tiesības šādu iespēju nepieļauj, ar to neatkāpās no strīda, kas tika izskatīts Apelāciju padomē, robežām.

98 Turklāt, kā to norādījusi ģeneráladvokāte savu secinājumu 87. punktā, ciktāl Apelāciju padome savu secinājumu — kaut arī netieši — balstījusi uz Kopienas tiesību nepareizu interpretāciju, Pirmās instances tiesai nevar pārmest, ka tā ar pareizu šo tiesību interpretāciju aizstājusi Apelāciju padomes izmantoto.

99 Turpinājumā ir jāizvērtē Pirmās instances tiesas secinājums pārsūdzētā sprieduma 47. punktā, ka prasītāja nevarēja balstīties uz noteiktu Apelāciju padomes vērā neņemtu agrāku preču zīmju šķietamo aizsardzības preču zīmju raksturu saskaņā ar Itālijas likumu par preču zīmēm.

100 Šajā sakarā ir jāatgādina, ka saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu iebildumi pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, kurus iesniedzis Kopienas vai valsts agrākas preču zīmes īpašnieks, ir jānoraida, ja pēc reģistrācijas

pieteikuma iesniedzēja lūguma šis īpašnieks neapliecina, ka piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas agrākā Kopienas preču zīme ir Kopienā vai dalībvalstī, kurā tā ir aizsargāta attiecībā uz precēm vai pakalpojumiem, attiecībā uz ko tā reģistrēta, faktiski izmantota un ko šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu, vai arī norāda pamatotus tās neizmantošanas iemeslus. Turklāt šīs pašas regulas 56. panta 2. punktā ietverts tāds pats noteikums attiecībā uz gadījumiem, kas skar pieteikumus par Kopienas preču zīmes anulēšanu vai atzīšanu par spēkā neesošu.

101 Pirmās instances tiesa nav pieļāvusi kļūdu no tiesību viedokļa, pārsūdzētā sprieduma 46. punktā nolemjot, ka valsts preču zīmes īpašnieks, kas iebilst pret Kopienas preču zīmes reģistrāciju, nevar, lai izvairītos no pierādīšanas pienākuma, kas tam ir saskaņā ar Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktu, atsaukties uz valsts tiesību normu, kas atļauj kā preču zīmes reģistrēt apzīmējumus, ko nav paredzēts izmantot komercdarbībā tādēļ, ka tiem ir tikai cita apzīmējuma, kas tiek izmantots komercdarbībā, aizsardzības funkcija.

102 Faktiski "pamatotu iemeslu" jēdziens, kas paredzēts šajā pantā, būtībā drīzāk norāda uz apstākļiem, kas nav saistīti ar preču zīmes īpašnieku, kas liedz tam izmantot preču zīmi, nevis uz valsts tiesībām, kurās paredzēts izņēmums noteikumam, ka preču zīme, kas piecus gadus nav izmantota, ir anulējama, pat ja šāda neizmantošana ir notikusi ar šīs preču zīmes īpašnieka nodomu.

103 Arguments, ka valsts preču zīmes īpašnieks, kas iebilst pret Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu, var atsaukties uz agrāku preču zīmi, kuras izmantošana nav tikusi pierādīta tādēļ, ka saskaņā ar valsts tiesisko regulējumu šī agrākā preču zīme ir "aizsardzības preču zīme", tādējādi neatbilst Regulas Nr. 40/94 43. panta 2. un 3. punktam.

104 No tā izriet, ka ceturtais pamats ir jānoraida kā nepamatots.

105 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

106 Atbilstoši Reglamenta 69. panta 2. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz šī paša reglamenta 118. pantu, lietas dalībniekam, kuram spriedums nav labvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Tā kā ITSB un persona, kas iestājusies lietā, ir prasījusi piespriest apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā spriedums apelācijas sūdzības iesniedzējai nav labvēlīgs, tai ir jāpiespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (ceturtā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Il Ponte Finanziaria SpA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

[Paraksti]